

Sygn. akt: I C 1193/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tucholi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Sylwia Glazer

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2016 r. w Tucholi na rozprawie

sprawy z powództwa **P. K.**

przeciwko E. G.

o zapłatę

- 1) oddała powództwo,
- 2) zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanej E. G. kwotę 210,00 zł (dwieście dziesięć 00/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód P. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. G. kwoty 580, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2008 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód razem z pozwaną oraz K. G., Z. K. i T. P. jest spadkobiercą L. K.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie II Ca 535/13 zasądzono od powoda oraz K. G. oraz Z. K. kwotę 8700, 00 zł z odsetkami od dnia 7 października 2008 r. tytułem spłaty długu spadkowego L. K.. Dług ten został faktycznie spłacony przez tych spadkobierców poprzez zapłatę kwoty po 2.900, 00 zł wraz z należnymi odsetkami. W ocenie powoda, pozwana winna zwrócić mu kwotę odpowiadającą uiszczonej przez niego a przypadającej na nią części wskazanego zadłużenia zmarłego ojca. Każdy ze wskazanych spadkobierców odziedziczył bowiem spadek w 1/5 części, co oznacza, że pozwana winna jest powodowi kwotę określoną w pozwie. Pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 16) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała, iż w sprawie II Ca 535/13 (czyli I C 29/10 Sądu Rejonowego w Tucholi) rozstrzygnięto zasadę spłaty długu spadkowego po L. K. przez trzech spadkobierców zmarłego, czyli jego dzieci P. K., Z. K. oraz K. G. na rzecz wierzycieli T. i A. małżonków P. (córkę i zięcia zmarłego). We wskazanej sprawie dochodzono zapłaty wyłącznie 3/5 wartości całego długu spadkodawcy, albowiem w 1/5 dług odziedziczyła sama wierzycielka, czyli córka T. P., a 1/5 – siostra stron E. G., czyli pozwana, która na dzień wnoszenia powództwa w sprawie I C 29/10 spłaciła wobec T. P. należność spadkową. Tym samym nie sposób uznać, by powód dokonał zapłaty za część długu pozwanej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornie powód P. K. i pozwana E. G. oraz T. P., Z. K. i K. G. są spadkobiercami ustawowymi po ojcu L. K.. Każdy z nich odziedziczył spadek w 1/5 części i do chwili obecnej nie został przeprowadzony dział spadku. Wyrokiem z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie II Ca 535/13 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zasądził od powoda, Z. K. oraz K. G. jako spadkobierców L. K. na rzecz T. P. i jej męża A. P. solidarnie kwotę po 2.900, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2010 r. Zasądzona należność stanowiła 3/5 długu spadkowego, z którego 1/5 wcześniej pokryła E. G., zaś 1/5 przypadła na T. P.. W dniu 14 kwietnia 2014 r. powód uiścił na rzecz T. P. kwotę 2.900, 00 zł wraz z należnymi odsetkami.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 13 lutego 2014 r. – k 381 akt I C 29/10 Sądu Rejonowego w Tucholi, dowód wpłaty – k. 6

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do pozwu dokumenty urzędowe i prywatne przedłożone przez powoda, które nie budziły wątpliwości którejkolwiek ze stron. Powód uiścił na rzecz wierzycieli spadkowych, czyli T. P. i A. P. kwotę 2.900, 00 zł stanowiącą część długu spadkowego L. K.. Z tego względu powód obecnie domaga się od pozwanej zapłaty przypadającej na nią kwoty 580, 00 zł opierając swoje roszczenie o przepis art. 1034 § 1 k.c. w zw. z art. 376 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 1034 § 1 k.c., do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Jeżeli jeden ze spadkobierców spełnił świadczenie, może on żądać zwrotu od pozostałych spadkobierców w częściach, które odpowiadają wielkości ich udziałów. Art. 376 § 1 k.c. stanowi zaś, że jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych. Wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia w sprawie II Ca 535/13 obejmował jedynie 3/5 całego długu L. K.. Z tych też względów pozwanymi spadkobiercami w tej sprawie byli wyłącznie powód oraz Z. K. i K. G., z których każdy dziedziczył po tym spadkodawcy 1/5 części spadku, czyli ponosił w tym zakresie odpowiedzialność solidarną. Według zaś art. 366 § 1 k.c. odpowiedzialność solidarna dłużników polega na tym, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna. Wybór ten jest uprawnieniem wierzyciela (powoda), przy czym w konkretnym przypadku był on uzasadniony faktem, iż T. P. była jednocześnie wierzycielem i dłużnikiem spadkowym, co oznacza, że z chwilą nabycia przez nią spadku po ojcu zobowiązanie w części ją obciążającej, czyli w 1/5 całego długu spadkowego, wygasło. Pozwana E. G. swoją część długu spadkowego uiściła zaś wierzycielom spadkowym, czyli T. P. i jej mężowi, jeszcze przed skierowaniem przez nich do Sądu sprawy o zapłatę tego długu. Z tego też względu zakresie zobowiązanie pozwanej, jako spełnione, wygasło. Niezależnie od powyższego wskazać trzeba, że roszczenie przewidziane w art. 376 § 1 zd. 2 k.c. powstaje wprawdzie z chwilą spełnienia przez dłużnika świadczenia za innego dłużnika, ale wyłącznie wówczas, gdy jego zakres przenosi tę część, która ciąży na nim, zgodnie z treścią stosunku wewnętrznego między współdłużnikami (wyrok SN z dnia 12 października 2001 r. V CKN 500/2000 OSNC 2002/7-8 poz. 90, Biuletyn Sądu Najwyższego 2002/3/2012). W niniejszej sprawie o zakresie odpowiedzialności poszczególnych dłużników spadkowych, w tym powoda, decydują przepisy dotyczące dziedziczenia ustawowego, czyli art. 931 k.c. Spełnione przez powoda na rzecz T. P. świadczenie nie przekracza zatem części przypadającego na powoda długu spadkowego. Wobec powyższego Sąd uznał powództwo za niezasadne i w oparciu o art. 1034 § 1 k.c. w zw. z art. 376 § 1 a contrario powództwo oddalił (pkt. 1 wyroku). O kosztach procesu należnych pozwanej (pkt. 2 wyroku) orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, czyli koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego radcą prawnym zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach, i wydatki jednego radcy, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na koszty w niniejszej sprawie złożyło się m. in. wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym w kwocie 180 zł (§ 6 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).